

Моника Берг «Страх ничего не решает»

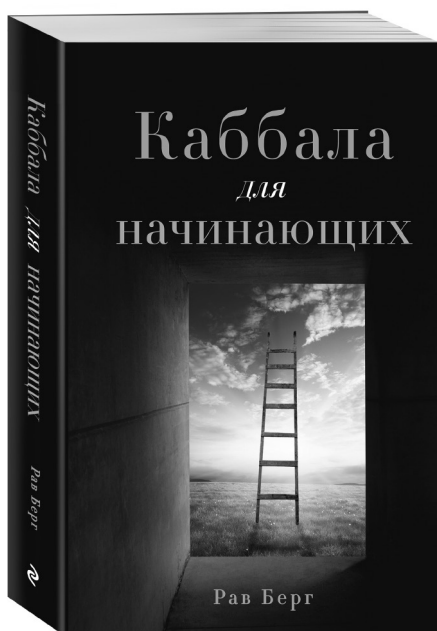
Именно страх рождает разочарования и застой в нашей жизни, лишая ее целей и радости. Вместо того чтобы искать способы ужитья со страхом или примириться с ним, стоит сделать выбор в пользу высших устремлений и бесстрашия. Мы можем изгнать страх из нашей жизни.

Эта книга вдохновляет и заставляет задуматься, являясь как историей личной победы, так и пособием по внутренней трансформации. Для того, кто мечтает прийти к своему высшему «я», воплотить мечты, жить радостной и наполненной жизнью, страх ничего не решает!

Понятие «Сатан» хорошо известно каббалистам с глубокой древности. И это вовсе не рогатый персонаж с вилами наперевес. Слово «сатан» переводится с иврита как «противник». Сатан — тот, с кем мы призваны бороться всю жизнь, но это не внешний враг, а персонаж, который живет внутри каждого из нас. В этой книге, написанной от лица самого Сатана, речь идет о его истинной роли. Если посмотреть глубже, то этот на первый взгляд отрицательный герой выполняет очень полезную задачу. В борьбе с ним мы начинаем четче видеть свое истинное предназначение и понимаем, что рождены быть свободными и счастливыми. Как это ни парадоксально, но именно Сатан дает нам ключи к нашей новой жизни!

Рав Берг «Каббала для начинающих»

Эта уникальная книга соединила в себе три тома, в которых Рав Берг глубоко и всесторонне раскрывает мудрость каббалы. Здесь в краткой и доступной форме содержатся все важнейшие каббалистические знания, а также жизнеописания главных мудрецов каббалы, жизнь и смерть которых призваны помочь изучающим соединиться с этой древней мудростью. Прочитав эту книгу, вы получите уникальную информацию, которая не только раздвигает границы человеческого сознания, но и несет в себе важные практические инструменты, помогающие людям в повседневной жизни.

Карен Берг «Никто не ожидал, что мы изменим мир»

«Никто не ожидал, что мы изменим мир» – это воспоминания Карен Берг, в которых она рассказывает две удивительные истории, неразрывно связанные друг с другом, – историю Каббала Центра и историю их жизни с Равом Бергом. С присущей ей честностью и необыкновенной любовью Карен говорит об отношениях и совместной работе с Равом Бергом, с момента их встречи в ресторане «Ратнерс» и до последних минут его земного пути. Книга была задумана как биография Рава, но в процессе ее написания оказалось, что его жизнь неразрывно связана с Каббала Центром, который стал их общим с Карен детищем. Эти двое сумели первыми открыть каббалу всему миру, и их путь оказался настолько же трудным, насколько и прекрасным! Вы узнаете о том, как складывалась судьба Рава и Карен до и после их встречи, а также об удивительных испытаниях, через которые они прошли вместе, чтобы стать еще сильнее.

Йегуда Берг «Истинное богатство»

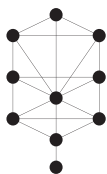
То, что здесь написано, разрушает привычные шаблоны и стереотипы, связанные с успехом и богатством. Автор многочисленных бестселлеров Йегуда Берг рассказывает о путях к процветанию и благополучию, основанных на вечных истинах Вселенной. Вы узнаете, почему люди по-прежнему мучительно борются за выживание и в чем состоит секрет жизненных успехов. Книга в простой и доступной форме рассказывает о системе, помогающей человеку достичь процветания во всех жизненных областях. Также в ней собраны уникальные ежедневные технологии, помогающие получить доступ к метафизическому источнику энергии богатства и успеха.

КНИГИ МОСКОВСКОГО КАББАЛА ЦЕНТРА

На основе трудов Рава Берга «Сила каббалы»

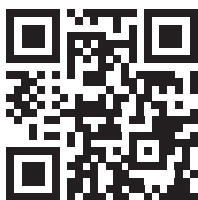

Мировой бестселлер, переведенный на 20 языков. Самая популярная книга о каббале и о ее практическом применении в современной жизни. Тринадцать принципов, приведенные в этой книге, основываются на мудрости, которой более четырех тысяч лет. Применение этих принципов поможет избавиться от хаоса, внутренней борьбы, отчаяния и достичь состояния постоянного счастья, которое и является нашим предназначением. В этом и заключена сила каббалы. В издании — обновленное содержание и упражнения для преодоления трудностей в современном мире. Вы узнаете, как привести свои поступки в соответствие с высшей целью, и осознаете безграничность возможностей собственной жизни. Вы поймете, как достичь настоящего счастья, главный признак которого — постоянство.

МОСКОВСКИЙ
КАББАЛА
ЦЕНТР

Ближе познакомиться с мудростью каббалы и больше узнать о деятельности Каббала Центра вы можете на наших официальных интернет-каналах:

Website: www.kabbalah.ru

Подкаст: Каббала-каст

YouTube: Каббала Центр

Telegram: Kabbalah
CentreMoscow

НОВЫЙ МЕСЯЦ (РОШ ХОДЕШ)

Что такое Новый месяц в Каббала Центре?

Время обладает своим энергетическим потенциалом, и у каждого месяца он уникален. Первый день Нового месяца (Рош Ходеш) позволяет нам в наиболее позитивной форме раскрыть этот потенциал, помогая разглядеть скрытые возможности и «острые углы» месяца.

В Новый месяц мы можем получить доступ к позитивным аспектам месяца и оградить себя от негативного влияния. И по этому поводу в Каббала Центре всегда проходит большое мероприятие, состоящие из трех частей:

- **Астрологической лекции**, объясняющей особенности этого знака, предстоящие трудности и открывающиеся возможности;
- Погружения в **каббалистические секреты** нового месяца;
- Специальной **медитации**, помогающей закрепить полученные знания и энергию и настроить вас на успешный месяц.

Для тех, кто в этот день впервые пришел в Каббала Центр — вход всегда свободный.

Узнать дату ближайшего мероприятия Новый месяц и зарегистрироваться:

БАЗОВЫЕ КУРСЫ

Основной курс, с которого начинается знакомство с мудростью:

Сила Каббалы — базовый курс, проходящий в **офлайн и онлайн** форматах.

Программа плавно и постепенно знакомит с фундаментальными принципами и понятиями, на которых строится всё дальнейшее познание мудрости и практика.

На протяжении всего изучения базовых модулей, помимо Учителя, вас будет сопровождать опытный ментор, который сможет ответить на возникшие вопросы и сделать путь изучения эффективнее.

Сила Каббалы онлайн – лучшее решение для тех, кто находится не в Москве или тем, кому привычен онлайн формат.

Формат:

- 6 первых уроков - **бесплатно;**
- 1 раз в неделю/онлайн;
- 21 урок изучения с Учителем;
- 10 уроков для самостоятельного изучения.

Программа **Сила Каббалы офлайн** построена по принципу «от простого к сложному» и состоит из трех модулей.

Формат:

- 1-й урок - **бесплатно;**
- 1 раз в неделю/очно;
- 30 уроков изучения с Учителем (3 модуля).

Место проведения:

Московский Каббала Центр, г. Москва, ул. Мясницкая 13с11
(ст.м. Чистые пруды)

Для каждого из форматов изучения вам предоставляется доступ в Личный кабинет на сайте Каббала центра, где будут проходить трансляции уроков, размещаться записи прошедших, а также дополнительные материалы к ним.

Узнать подробности и начало новых потоков:

אסותא מן גופא, יאות. ואי לאו, יתן ליה אסותא לנשמתיה, וישתדל על אסותא דנשמתא. ודא הוא אסיא דקודשא בריך הוא ישתדל עליה בהאי עלמא ובעלמא דאתי.

254. רנד. א"ר אלעזר, עד העתא לא שמינא מאסיא דא, ומספרא דא. בר מוזנא וזדא, דאמר לי טייעא וזדא, דשמע לאבוי, דאסיא וזד הוה בימוי, דכד הוה מסתכל בבני, כד איהו בני מרעיה, הנה אמר, דא וזי וזדא מות. והווי אמרין עליה דהוא זכאה קשוט, דחיל וזטאה. וכל מה דלא יכול למדבק מה דאצטרך, איהו הוה קני, ויהיב מדיכיה. הנה אמרין, דלית וזכים בעלמא כגיניה. ובאצלותיה הוה עביד יתיר, ממה דהוה עביד בידוי. וכדדמוי לן, דא הוה ההוא אסיא.

255. רנה. אמר ההוא טייעא, ודאי ספרא דיליה בידי איהו, דקא יריתנא מאבי אבא, וכל מלוי דההוא ספרא, כלהו אתייסדון על רזין דאורייתא, ורזין סתימין אשכונא ביה, ומלין דאסותא סגיאין, דאיהו אמר דלא יאות למפעל לון, בר אי איהו דחיל וזטאה.

256. רנו. ואינון ממה דהוה עביד בעלעם, דהוה לוויש לווישין על מרע, והוה אמר בפומי ואתסי מיד. וכלהו בריר לון בההוא ספרא. ואמר, דא אסור, ודא מותר למאן דחיל וזטאה. גזין דמרעין סגיאין אמר, דתליא אסותא דלהון, בלווישו דפומא. ואינון מסטרא דנוש, ומנהון מסטרא דקסם. וכל אינון דאסור לומר בפומא, ואסור למעבד בעובדא, הוה אמר. עד דאשכונא על מרעין ידיעאן דאצטרך לומר כר. ולגדויי בגדויי ובשמתא, על ההוא מרע. ואיהו תוהא סגי לגבן.

257. רנז. וזדי ר' אלעזר, וזודו וזבריא. א"ר אלעזר, אי ההוא ספרא הוה לגבן נזומי מה איהו אמר. אגא אמר בבסירה, על מנת לאוואה לבוינא קדישא. ותענן, א"ר אלעזר, ההוא ספרא הוה בידי תריסר ירווי, ואשכונא ביה גהרין עלאין ויקירין. כד מטינא לאינון רזין דהוה מבלעם תוהא.

258. רנוז. יומא וזד לווישנא באתר וזד, והווי אתון סלקן וזותן. עד דומינא בולמא, ואמר לי מה לך למיעל בתוומא דלא דילך, ולא אצטרך לך. אתערנא, ואבאיש קמאי, על רזין סתימין דהווי תמן. עדרנא לההוא יודאי, ור' יוסי בר' יהודה שמיא, ויהיבנא ליה ספרא.

259. רנט. וברזין דבלעם אשכונא, מאינון עמוהן דמלאכין דעדר ליה בלק, ולא הווי מסתדרן על תקונייהו כדקא יאות. אכל כמה זני אסותא אשכונא ביה, דקא מתתקני על תקניי אורייתא, ורזין סתימין דילך. וזומינא דאינון בוזידייתא. וצלותין ובעותין לקודשא בריך הוא. ואי תימא, דהוה עביד אסותא בפסוקי אורייתא, או ברזין דאורייתא. וזי. אלא הוה אמר רזין דאורייתא, ועל ההוא רזא אפיק רזין דאסותא, דלא וזמינא כההוא זינא לעלמין. אמינא בריך רזומנא, דאזכים לבני נשא מוזכמתא דלעילא.

260. רס. ומאינון מלין דבלעם נסיבנא, וזומינא בהו דלא הוה בעלמא וזכים בוזרשין כגיניה. אמינא, בריך רזומנא דבטל מעלמא וזרשין, דלא יטעון בני נשא מבתר דולתא דקודשא בריך הוא ית' וית' עמו אמן. ע"כ.

ברוך יי' לעולם אמן ואמן ימולך יי' לעולם אמן ואמן

זמנא די יוזובון ישׂראל, יפלו בנלותא, וישׂתעבדון בהו שגאיהון. ובג"כ, צורם מקרם ודאי, ווי הסגרים, ונסתכם על ידוי.

245. רמה. תנא, א"ר יהודה, מיט אכוח להו משה בהאי שירה הכי, בגין דאיהו זמנין למיעל לארעא, ולאשרי בנייהו שכינתא, ובג"כ אכוח להו על האי.

246. רמו. ר' יצחק אמר, בתרי אתרי קודשא ברין הוא זמין לאסנא להו לישׂראל, וזדאן אומות העולם. וזד דכתיב, וריב לוי עם יהודה ולפקוד על יעקב כדרכיו וגו'. עומעין אומות העולם וזדאן, אמרי, השתא ישׂתאן מעלמא, כד זכמי קודשא ברין הוא דאיהו וזדאן, מה כתיב בתריה. בבטן עקב את אוזיו וגו'. כד עומעין, אמרין דא הוא תשובה.

247. רמו. לאתתא דהיה לה קטטה בבירה, אולת למקביל עליה דינא, וזמאת לדינא דאין נפשין. מנייהו לאלקאה, לצלבא, לאוקדא, אמרה ווי מה אעביד בן ברא. כד סיים דינא, אמר להוא איתו, אימא, מה אעביד לך ברין, אמרה קובלני עכ"מ.

248. רמוז. ימצאהו בארץ מדבר וכתהו, ודאי לבתר עבד לכל אינן קליפין, דיהון פלהו משתעבדון ליה. עד הכא היה כתיב בההוא ספרא, דקרטנא אסיא לבתר היה רשים בהאי קרא, כל נטורא דאצטרך אסיא וזכים למעבד למרע דשכיב בבי מרעיה, בי אסירי דמלכא, למפלוז למארי עלמא.

249. רמט. דכד אזיל אסיא וזכים לגביה, ימצאהו בארץ מדבר וכתהו וליכ ישׂמוזן, מרעין דשריזין עליה, אשכוח ליה באסירי דמלכא. אי תימא האיל וקודשא ברין הוא פקיד לתפשא ליה, דלא ישׂתדל בר נש אבתריה. לאו הכי, דהא דוד אמר, אשרי מיטפיל אל דל וגו', דל ההוא דשכיב בבי מרעיה. ואי אסיא וזכים הוא, קודשא ברין הוא יהיב ליה ברכאן, לההוא דישׂתדל ביה.

250. רנ. וההוא אסיא, ימצאהו בארץ מדבר, בבי מרעיה שכיב. וכתהו וליכ ישׂמוזן, דאיהו מרעין דוקין ליה. מאי אצטרך ליה למעבד. יסובבנהו: יסובב סבות, וייתי עלות, בגין דימנע מניה אינן מלין דוקין ליה. יקוי ליה, ויפיק מניה דמא בישׂא. יבונהו: יסתכל ויבין ההוא מרעא ממה דוי, ויסתכל בגין דלא יתרבי עלוי, וימאך ליה. לבתר יצנדהו קאישון עינו, בגין דיהא נטיר כדקא יאות, באינן משקי, באינן אסוותא דאצטריכו ליה, ולא יטעי בנייהו. דאלמלי יטעי, אפילו במלה וזד, קודשא ברין הוא ונשיב על ההוא אסיא, פאלו שפך דמא וקטליה.

251. רנא. בגין דקודשא ברין הוא בעי, דאע"ג דההוא בר נש איהו בבי אסירי דמלכא, ואיהו אסיר בבי אסירי, דישׂתדל בר נש עליה, ויסייע ליה לאפקא ליה מבי אסירי. והיה אמר הכי. קודשא ברין הוא דן דינן דבני עלמא לעיקא, הן למנות הן לשרושי, הן לעקור, הן לענוש נכסין, ולאסורין. מאן דאתוויזו לענוש נכסין, נפל בבי מרעיה, ולא יתסי, עד דיתן כל מה דאתגור עליה. כיון דאתענש בממוניה, ויהיב כל מה דאתגור עליה, אתסי, ונפק מבי אסירי. וע"ד אצטרך לאשתדלא עליה דיתן עונשיה ויפיק.

252. רנב. מאן דיתוויזו לשרושי, יתפסון ליה, ויהיב ליה בבי אסירי, עד דישׂתרש מפלא. ולזמנין דישׂתרש משייפי, או מוזד מנייהו, ולביתר יפקון ליה מבי אסירי. מאן דיתוויזו למנות, הכי הוא, דאיכו יתן פל כספרא, וכל ממונא דעלמא לא ישׂתויב.

253. רנג. ועל דא אצטרך לאסיא וזכים, לאשתדלא עליה, אי יוכל למיהב ליה

ברוך הוא, על תנאי עבד, כדכר יתתן ישראל, אי יקבלון ארזיתא יאות, ואי לא דיהדר ליה לתהו ובהו. ובג"כ, אינו ימות עולם ידעו ואשתמודעין כלא.

236. רלו. והא תנינן הגדו ענפי דאילנא, הוך מתאודון בגו אילנא. והא אוקימנא פדין קודשא ברוך הוא ברר לון, לבמנן תריסין, על שאר עמין, ואתון מה פתיב. כי וזלך יי עמו יעקב וזבל וזולתו, דלא יהב להו לרברבא, ולא למלאכא, ולא לבמנא אורא. והא עמא דקודשא ברוך הוא נסב לוולקיה.

237. רלו. באן אתר אשכח ליה. ימצאהו בארץ מדבר ובתהו ליל ישימון וגו'. דכתיב, תרוז אבי אברהם וגו'. ואקח את אביכם את אברהם וגו'. ומדכא דבר להו לישראל בכל דרא ודרא, ולא אתפרעו מנייהו, ודבר להו ברוזמי, הה"ד כשער יעיר קנו וגו'.

238. רלו. כשער יעיר קנו. א"ר יוסי, לא אשכונא מאן דזיוס על בניו, פהאי נשרא. וע"ד תנינן, כתיב, ופני אריה אל הימין ופני שור מהשמאל. נשר באן דוכתיה. באתר דיעקב קאים. הה"ד, דרך הנשר בשמים. בהוא אתר ממש. מ"ט. בגין דאיהו רוזמי על בניו, ודינא לגבי אורזין. כף קודשא ברוך הוא, דבר לבניו כשער דא.

239. רלט. מה כתיב יי בדר ינזנו ואין עמו אל זכר. הוא בלוודוי, דכתיב ויי הולך לפניהם וגו'. ואין עמו אל זכר, דלא דבר להו לישראל לא מלאכא, ולא ממנא אורא, דאינו אקרון אל זכר. ודא הוא דאמר משה, אם אין פניך הולכים אל תעלענו מזה. הדיא הוא דכתיב, יי בדר ינזנו. הוא בלוודוי, ואין עמו אל זכר.

240. רמו. וזכא וזולקתון דישראל, דקודשא ברוך הוא דבר עמהון, הכי עליהו כתיב, כי יעקב בוזר לו יה ישראל לסגולתו, וכתיב, כי לא יטוש יי את עמו וגו'. מ"ט לא יטוש ה את עמו. בעבור שמו הגדול, בגין דהאי בהאי אתדבק. וע"ד לא ישבוק לון קודשא ברוך הוא, דבכל אתר דאינו שריין, קודשא ברוך הוא עמהון כמה דאוקימנא. 241. רמא. לו זכמו ישכילו זאת. א"ר יוסי, כל הני קראי דהכא, אכחו אינו, דאכחו להו משה לישראל, בר ההוא שמה קדישא, דגלי בשירותא דמלו. א"ר אבא ואפילו מה דאכחו לישראל, בכללא דשמה קדישא הוא, דלית מלה בארזיתא דנפיק מסכלא דשמה קדישא. דארזיתא כלא שמה דקודשא ברוך הוא אינו.

242. רמב. והני קראי דייען אינו. אבל בגין דשמה דקודשא ברוך הוא רשים בהאי פרשתא, אנטריכנא עד השתא. והכא הא כתיב, לו זכמו ישכילו זאת, זאת ודאי, והא בכמה אתר אוקימנא האי, דאי ישראל יגדעון האי, איך זאת אוזיך בדינו לאתפרעא מן וזיבוא, ובינו לאוריתם, ויסתמרו למהוי בה. כמה דכתיב, וארץ מתקוממה לו.

243. רמו. ד"א לו זכמו ישכילו זאת. דאיהי מתקשרא בהו בישראל, כד נטרין פקודי אורייתא, ונתבין עמה בשלם, יגדעון דסייעתא דהאי זאת עמהון, לאתפרעא משנאיהון. וישראל דאינו זעירין ביני עממיא, יגדעון, איכה ירדוף אוזך אכף ושינים יגיסו רבבה. ומאן גרים להו. האי זאת, דדהו בהו בשלם, כד עבדין פקודי אורייתא. ולעלמין לא אתעדי מנייהו, למעבד להו נוקמין.

244. רמד. אם לא פי אירם מפרם ויי הסגירם. מ"ט פי אירם מפרם. בגין צור ילךך תשי, דתקונין לא שראן פדקא יאות באתריהו. אם לא פי אירם מפרם. א"ר יהודה דא אברהם, כמה דאוקימנא, דאמר אברהם יתוזיבון ישראל בגלותא, ולא יעלון בגיהנם דתרין אלן גלותא וגיהנם, לא יסבלון ישראל. וקודשא ברוך הוא אסתכם על ידוי, דכל

227. רכז. והא אוקימנא, דכתיב, מעין גנים, דא היא השמים, באר מים וזיים, דכתיב ויכרו שם עבדי יצחק באר, דכתיב ויעתק משם ויופור באר אורת וגו'. ונחלין מן לבנון, דאינו מועטרוין לעילא, וסלקין ברישא דמלכא. דכתיב, כי גדול מעל שמים וזסדרך.

228. רכז. מן לבנון, מותמן נפקין לבניה. ונגיד ואתמשך לכל וזיוין, עד דנגידין אינון מבויעין, ונחתין לאתפשיא לאתר דאקרי ימא רבא. דכתיב כל הנחלים הולכים אל הים וגו'. וכתיב, הביטו אל צור וזוצבתם וגו'. לבתר כתיב, בן זעול אוזתי סלה וגו'. ומכאן, נפקין תולדות לכלא. דכתיב, בהרצאם, בה ברצאם ממעט, באברהם. אר יצחק, ואפילו ביעקב ממעט. וכלא ווד מלה.

229. רכט. אר יצחק, כד אגן יתבין לקמיה דר'ש, סלא אתמר קמיה באתגליא, ולא אנטריכנא לכל האי. א"ל, לאו ר'ש כשאר בני נשא, דכלהו קמיה, כשאר נביאי לקמי משה. עד דהו אילי, אר וזיא, כתיב, התשכחו אשה עולה מרום בן בטנה וגו'. האי קרא אוקמיה, והכא מאי קא מיירי. אר יצחק, אי בקטורא דוברהיא, סמיכא לא אסמכנא אגן מה ימא.

230. רל. א"ל, דהא קלא דרמיזא ווד, שביענא יומא ווד, כד היה אזילנא בארזא, ולא ידענא מאן אמר, ולא ידענא מלה. ותיו, ד יומין הו דחליענא ע"ד, ולא טעימנא מדי. והשתא אזילנא לבניה דבונינא קדישא, דלימא לי דילמא אדכר. א"ל, דילמא ההוא יומא דההו אזיל ר' אלעזר לבניה דרומי, וההוא יומא אזילנא עמיה, והא אדכרנא מלה.

231. רלא. תיו, הכי אר אלעזר משמיה דאבוי, אמרו ישראל קמי קודשא בריך הוא, מימא דנפלא בגלותא, קודשא בריך הוא עביק לן בגלותא, ואנשי לן. דהא הוא דכתיב, ותאמר אינון עזבני וי עכוני. אמרה שכונתא, התשכחו אשה עולה, וכי ישראל דאקרון בנין, כמה דאת אמר, בנים אתם ליי אלהיכם. מרום בן בטנה כד"א ואנכי נטעתיך שורק סלה דרע אמות. גם אלה תשכוננה, דכתיב, אלה תולדות השמים והארץ. ואנכי לא אשפוך, מכאן, דקודשא בריך הוא לא עביק לון לישראל לעלמין.

232. רלב. תו אמר, התשכחו אשה עולה מרום בן בטנה. דא הוא רזא עלאה, דאמר קודשא בריך הוא, הא מלין אלין בשמיה אוזין, כמה דקודשא בריך הוא לא אנשי שמיה, דהא הוא סלא. כד קודשא בריך הוא לא אנשי לון לישראל דאינון אוזין בשמיה ממעט. אתרגיש ר' וזיא אמר ודאי דא הוא מלה. בריך יהא קודשא בריך הוא דאשרענא לך, וידענא מלה. וידענא מאן ההוא דשמינא מניה.

233. רלג. ותיו, דההוא יומא דרהיטנא ד' מילי, ולא אסכוננא מאן הוה. א"ל, בנין דעאלנא בוד מערתא דר' אלעזר נפיש שענתא וודא. קרי עליה רבי וזיא הני קראי, אז יבקע פשוור אורך וגו'. אז תקרא ווי יענה וגו' אז תתענה על יי וגו'.

234. רלד. זכור ימות עולם בינו שעות דור נדור וגו'. זכור ימות עולם, ר' אבא אמר, מאן ימות עולם. אעון שיתא יומין, דעבד קודשא בריך הוא עלמא בהו. דכתיב, כי שיעת ימים עשה וי וגו'. שיעת ימים, ולא בשיעת ימים, והא אוקימנא. בינו שעות דור נדור. סלומר, אעון ימות עולם, דיעו ושתמודעו כל אעון שנין יומין, וכל דרא ודרא, עד דרא דא דאתן קיימין.

235. רלה. שאל אביר וזדרך, דא קודשא בריך הוא. הה"ל, הלא הוא אביר קנה. וזדרך, והא יגלה עומקא דווכמתא. ומאי היא. אלא כד אינון עייתא יומין שכלילו עלמא, לא שכלילו ליה, אלא בגיגך, דתייתי אנת ותקיים אורייתא. דתנין, כל מה דעבד קודשא

עקתהון. כפיככול, מטרונייתא. דדכרנא לה. הה"ד, ואזכור את בריתי. וכתוב וזכור אלהים את בריתו. וכד קודשא בריך הוא יהדר לישראל מן גלותא, מה כתיב. ועב יי אלהיך את עבותך ורומק, דא מטרונייתא. ועוד כתיב, רצית יי ארצך עבתי עבות יעקב.

219. ריט. א"ר יהודה, הלוי תגמלו זאת, בגין דאתון דור עקשו ופתלתול, אתון היתון גרמין דתגלי זאת בגלותא. הלוי תגמלו זאת. דא הוא גמול דעביד עמוסון, בכל אינון נימוסין דמצרים, בכל אינון אתון דעבד לכו, דא הוא גמול דאתון שלמין להאי זאת. מאן גרם לכוון דא. בגין דאתון עם נבל ולא זכבם, ולא מסתכלין בכל אינון טון דעבד לכו עד השתא.

220. רכ. הלוי תגמלו זאת, דא שכינתא. והא אוקימנא מלי, דתנין, דא דבהפראם, זעירא. דא דבהלוי רברבא. והא אתמר דתניא, א"ר יהודה, דא דבכל אתר קודשא בריך הוא, ואקרי אם. ותרי עלמין נגדו, דכתיב מן העולם ועד העולם. והא תנין ברוך דקרא, בשעין כתיב רביעית הדין.

221. רכא. תניא ר' יהודה אומר, בכמה אתרי אסתכלנא, דקודשא בריך הוא לא אעדי רוימונתא מנייהו דישראל, דבכל אתר דאינון הוי, קודשא בריך הוא בינייהו. דכתיב לא מאסתים ולא געלתים לכלותם להפר בריתי אתם. דייקא אתם, בינייהו עמהון לא אעדי מנייהו לעלמין.

222. רכב. ר' יצחק היה אויל בארזא, ופגע ביה ר' ווייא, א"ל וימינא באנפך, דהא במדורא דשכינתא מדורך. מאי כתיב. וארד להאיילי מיד מצרים. וארד, ארד מביעי ליה. וארד בקדמיתא. אימתי. כד נזות יעקב למצרים. ולמה. להאיילי מיד מצרים. דאכלמלא לא הוה בינייהו, לא יכלין למסבל גלותא. כד"א עמו אנכי בצרה אוילצהו ואכבדהו.

223. רכג. א"ל, ודאי בכל אתר דישראל עריין, קודשא בריך הוא בינייהו. וכל אתר דחסימי דרא אוילין, קודשא בריך הוא אויל עמהון, דכתיב כי מלאכיו יצוה לך וגו'. מנלן דכתיב, ויעקב הלך לדרכו וגו', ויאמר יעקב פאשר ראם מוונה אלהים זה. השתא נשתתף פודא וניזיל בארזא, דהא ידענא דלאתר ווד אוילין, לקבלא אנפוי דשכינתא. א"ל, ודאי. א"ר יצחק, תנין, שלוחי מוצה אינון זיווקין, לא בהליכתן ולא שוזרתן. ואנון לאתוואה קמי קודשא בריך הוא אוילין, ולא דוילכין.

224. רכד. עד דהו אוילי, א"ר ווייא, כתיב אלה תולדות העמים והארץ. השמים, לאכללא קודשא בריך הוא. והארץ, לאכללא קודשא בריך הוא וכל מה דלתתא, אינון אקרונ תולדות העמים בינייהו.

225. רכה. א"ל אי הכי מהו בהפראם, ואתמר בה' בראם. א"ל כלא ווד מלה, כד שמים אתו ברו, האי ה' אפיקת תולדות, ואינון אקרונ, תולדות העמים והארץ. א"ל אי הכי, במאי אוקימנא בה' בראם, באברהם. א"ל כלא ווד מלה הוא, באברהם, היינו העמים, דמתמן עריין לאתפשטא. בה' בראם, היינו והארץ, וכלא ווד מלה.

226. רכו. א"ל, ודאי הכי הוא, והא אוילפנא, דכתיב, אלה תולדות העמים והארץ. ותנין, העולם הזה נברא בה', דכתיב בהבראם. והעולם הבא, נברא בי', דכתיב, ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן. לאכללא העמים. את הגן, לאכללא את הארץ.

לכל אשר יקראוהו באמת. מאי באמת. בזה תבא דגושיפוקא דמלכא, דהוא שלימו דמלכא. הה"ד, תתן אמת ליעקב ווסד לאברהם. ובג"כ לכל אשר יקראוהו באמת פתיב. ופאה וזולקיה דמאן דעאל, ונפק למנדע ארוזי דקודשא ברין הוא. וע"ד פתיב, נארוז צדיקים כאור זגה וגו'. וכתוב ועמך שלם צדיקים וגו'.

211. ר"א. תניא א"ר יצחק, כל הני תקונין, וכל הני מלי, למוצדי וזקלא אתמסרין. ותנין, וזיבין כביכול עבדין פגמיותא לעילא. מאי פגמיותא. פמה דכתיב, שוות לו לא בניו מומם דהא כל הני תקונין לא משתכחיין פדקא יאות. פתיב אוד אומר, וילבש צדקה פשרין, וכתוב אוד אומר וילבש בגדי נקם תלבשות. אלא א"ר יצחק, וילבש צדקה, בומנא דישראל זכאן. לא זכו, וילבש בגדי נקם וגו'.

212. ר"ב. א"ר יוסי מאי פגמיותא. כמה דתנין, דאבהן לא מסתפקין לאתברכא מההוא שקיי הנוכלא. כ"ש בנין. כד"א, שוות לו לא בניו מומם. מאי לו לא תרי זמני. אלא וד לעילא, ווד לתתא.

213. ר"ג. והיינו דאר"ש, כל זמנא דזיבינא סגינא בעלמא, כביכול שמוא קדישא לא מתברך בעלמא. וכל זמנא דזיבינא לא סגינא בעלמא, שמוא קדישא מתברך בעלמא. הה"ד, יתמו וטאים וגו', ברכי נפשי את יי הללויה. א"ר אבא, מקרא זה ממש הוא דכתיב שוות לו לא בניו מומם. מאן גרים לזבולתא דא. דור עקש ופתלתול, בנין דאינין וזיבינא ודרא אשתכחי הכי.

214. ר"ד. בג"כ בתר דאמר משה כל הני מלין, נאדרפ שמוא קדישא כדקא יאות, אמר ודאי צדיק וישר הוא, מלה בתקוניה. אבל שוות לו לא בניו מומם. מ"ט הכי. משום דאינין דור עקש ופתלתול. א"ר יהודה, לו לא, כלומר לגרמיותו עבדין דא וזיבין, דגרמין לאסתלקא ברבאן בעלמא. א"ר אבא, לו לא, הא אוקימנא ודכי הוא. מה פתיב בתריה. הלוי תגמלו זאת, לשלמא גמול דא לקודשא ברין הוא, על כל אינין טבאן דגרים כר, ועביד לקבכר.

215. ר"טו. ר"א פתו, ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם וגו'. ופאין אינין ישראל, על כל עמין עכ"ר, דאע"ג דארגיזו קמי מאריהון, קודשא ברין הוא לא בעי לשבקא לון. דבכל אתר דגלו בני עממיא, קודשא ברין הוא עמהון בגלותא. הה"ד ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם וגו'.

216. ר"טז. ר' אבא אמר, ואף גם זאת בהיותם. ת"ו, פמה זיביבותא דקודשא ברין הוא לגביהון דישראל, דאע"ג דגרמין למגלי בני עממיא, שכינתא לא אתעראת מהון לעלמין. דלא תימא דאינין כלוודייהו בגלותא משתכחיין. אלא ואף גם זאת עמהון משתכחיין. הה"ד ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם וגו'.

217. ר"יז. למלכא דארגיזו על בריה, גזר עליה עונשא לאתרווקא מניה, וכמיל לארעא רזיקא. שפעה מטרוניתא ואמרה, הואיל וברי אויל לארעא רזיקא, ושדי ליה מלכא מהיכליה, אגא לא אשבוך ליה, או תרוונא כוודא ניתוב להיכלא דמלכא או תרוונא כוודא ניתוב בארעא אורא. לזמנין, פקיד מלכא על מטרוניתא, לא אשכוחה. דהות אולת עם בריה, אמר הואיל ומטרוניתא תמן תרווייהו יתבוין.

218. ר"יז. ובמנא דפקיד קודשא ברין הוא למטרוניתא, פקיד לה בקדמיתא, ובגניה פקיד לבניו. הה"ד, וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל וגו'. מאן גרים דאגא שמונא

202. רב. אמר ר' יוסי, כמה וזביבין ישראל קמי קודשא בריך הוא, בקדמיותא קרא לון גוי קדוש, דכתוב כי עם קדוש אתה וגו'. לכתר קרא לון קדש, דכתוב קדש ישראל לני ראיית תבואתה. מה בין האי להאי, א"ר אבא, קדש עלאה מכלא דהכי תנין, כד אתו זבין כלוה קדושי פוודא, אקרון קדוש. וכלוה סלקין ומתכושין להווא אתר עלאה, דאקרי קדש.
203. רג. ובג"כ ק' ק' ק', קדש ישראל אתעביד מנייהו. ובגין דישראל בתלת דרגין מתעטרין, כד אתו זבין פוודא, אקרון קדש ישראל לני, דאיהו ראשית. והא אוקימנא תבואתה, בה"א. כל אוכליו יאעמו, מאי כל אוכליו יאעמו. א"ר אבא, הא אתמר, דכתוב ואיש כי יאכל קדש בשגגה. וכתוב וכל זר לא יאכל קדש, וישראל אקרון קדש, בג"כ כל אוכליו יאעמו.
204. רד. אר"א, שירותא וסיימא דכלא אתכליל בקדש. וזכמה עלאה קדש אקרי, וכד נהיר דא וזכמה עלאה, וזכמה דשלמה נהיר. כמה דכתוב, ותרב וזכמת שלמה, דקיימא סיהרא באשלמותא. והא אוקימנא. וכד אתברכא מיסוד, הכי קרינן לה קדש, דאיהו אנהיר בשלימו. וכד לא אתנהרא מתעטרא באשלמותא, קרינן לה רווח הקדש, ולא אתקרי קדש כהווא דלעילא.
205. רה. וכד מתברכא מהאי יסוד, וינקא לכל אינון דלתתא, אתקרי אב, כהווא דלעילא. וקרינן ליה קדשים. וכדין קרינן ליה קדש הקדשים, דכיה פלה דכתוב אתי מלבזון כלה וגו'. מאי לבזון. דא ערן, דאתלבן מכל סטרוין. וערן הא ידיע לגבוי וזברייא.
206. רו. תאנא, פתיב כי עם יי אקרא, מאי כי עם יי אקרא. אר"ע, הא כתיב הו גודל לאלהיו. א"ר אבא, הו גודל: דא גדולה: הצור תמים פעלו: דא גבורה. כי כל דרכיו משפט: דא תפארת. אל אמונה: דא נצח. ואן עול: דא הוד. צדיק: דא יסוד. וישר: דא צדק. הוא כלא עימא קדישא דקודשא בריך הוא, ובג"כ כי עם יי אקרא.
207. רז. א"ר יוסי, עם יי ממש. ומשה בהווא שיעתא גלי להו לישראל. דכתוב, בן מאה ועשרים ענה אנכי היום וגו'. מכאן אוליפנא, הווא זכאה דזכמותא עלאה ביה. כד מטי יומא לאסתלקא מעלמא, בעי לגלאה הווא וזכמותא, לאינון די רווח קדישא בנייהו. מנלן. ממושה. דכתוב בן מאה ועשרים ענה אנכי היום. וכתוב, ועתה כתבו לכם את השירה הזאת וגו'.
208. רח. ואם לאו, עליה פתיב, אל תמונע טוב מבעליו. כד"א, כי לקחו טוב נתתי לכם וגו'. בהיות לאל ירך לעשות. עד לא תסתלק מן עלמא, ולא אתייהוב לך רשותא לגלאה.
209. רט. א"ר ווי"א, האי קרא אוליפנא מניה וזכמותא עלאה. והכי הוא. אבל ספיה דקרא, מקער קשרא דמהומנותא, במאי דכתוב הוא. כד"א, צדיק וישר הוא. כלומר הוא כלא. הוא וזר בלא פרודא. דאי תימא כל הני סגיאן אינון, וזר ואמר הוא, כלוה סלקין ומתקשרין ומתאודין בוד. וכלא, הוא היה. והוא היה. והוא יהא. והוא וזר. בריך שמויה לעלם ולעלמי עלמיו. ע"כ מתקטרין מליו, ומתאודין מלון קדישין, דשמא דקדישא בריך הוא.
210. רי. זכאה וזולקיה מאן דקרי למלכא, וינדע למקרי פדקא יאות. ואי איהו קרי ולא ידע למאן קרי, אתרוזיק קודשא בריך הוא מניה. דכתוב קרוב יי לכל קוראיו וגו'. קרוב יי לכל קוראיו, למאן קרוב. וזר ואמר, לכל אשר יקר אוהו באמת, וכי אית מאן דקרי ליה בשקרא. א"ר אבא אין, הווא מאן דקרי ולא ידע למאן דקרי. מנלן. דכתוב

קְתַבְנָא, סְבַרְנָא לְמַכְתָּב טְפִי, וְלֹא שְׂמַעְנָא. וְלֹא זְקִיפְנָא רִישָׁא, דְּנִהוּרָא הוּהּ סִגְי, וְלֹא הוּהּ זְכִיבָא לְאַסְתַּכְלָא. אֲדַהֲכִי אֲדַעֲזַעְנָא, שְׂמַעְנָא קָלָא דְּקִאֲרִי וְאָמַר אַרְךָ יָמִים וְשָׁנֹת וַיִּימִים וַיָּגֵי. שְׂמַעְנָא קָלָא אֲזַרְא, וַיִּימִים עָאֵל מִמֶּךָ וַיָּגֵי.

197. קִצּוּ. כֹּל הַהוּא יוֹמָא, לֹא אֲפִסִּיק אֲשָׁא מִן בֵּיתָא, וְלֹא הוּהּ מֵאן דְּמִטִּי לְגַבִּיהָ, דְּלֹא יָכִילוּ דְּנִהוּרָא וְאֲשָׁא הוּהּ בְּסוּוּרְגִיָּה. כֹּל הַהוּא יוֹמָא זְכִיבָא עַל אֲרַעָא, וְזַעֲיָנָא. בְּתַר דְּאֲזִיל אֲשָׁא, וַיִּמְיָא לְבוּצִינָא קְדִישָׁא קְדִישָׁא הַקְדָּשִׁים, דְּאֲסְתַּלַּק מִן עֲלַמָא, אֲתַעֲטַף עֲכִיב עַל יְמִינָהּ, וְאַנְפוּי וַיִּזְכִּין.

198. קִצּוּ. קָם רַבִּי אֲלַעָר בְּרִיהּ, וְנָטִיל יָדוּי וְזַעֲיָק לֹן, וְאַנָּא לְזִיכְנָא עֲפָרָא דְּתַחוּת רִגְלוּי. בְּעוּ וַזְּבַרְיָא לְמַבְכִּי, וְלֹא יָכִילוּ לְמַלְלָא. עִזְרִיו וַזְּבַרְיָא בְּבַכִּיהּ, וְרַבִּי אֲלַעָר בְּרִיהּ זְכִיל תַּלְתָּ זְמִינָן, וְלֹא יָכִיל לְמַפְתּוּן פּוּמִיָּה. לְבַתַּר פְּתוּז וְאָמַר, אֲבָא אֲבָא. תַּלְתָּ הוּוּ, וְזַד אֲתוּזְרוּ. הַשְׁתָּא תַּנּוּד וַיִּזְיָתָא, צְפָרָאן טַאסִין, מִשְׁתַּקְעִן בְּנוֹקְבָאן דְּיִמָא רַבָּא, וַזְּבַרְיָא כְּלָהוּ עוֹתִין דְּמָא.

199. קִצּוּ. קָם רַבִּי וַיִּזָּא עַל רִגְלוּי וְאָמַר, עַד הַשְׁתָּא בּוּצִינָא קְדִישָׁא מִסְתַּכֵּל עֲלָן. הַשְׁתָּא לֹא הוּא עֲדָן, אֲלֵא לְאַשְׁתַּדְלָא בִּיקְרִיָּה. קָם רַבִּי אֲלַעָר וְרַבִּי אֲבָא, נָטְלוּ לִיהּ בְּטִיקָא דְּסִיקָלָא, מֵאן זִמָּא עַרְבּוּבָא דְּזוּבַרְיָא, וְכֹל בֵּיתָא הוּהּ סְלִיק רִיזוּן סְלִיקוּ בֵּיהּ בְּפוּרְיָהּ, וְלֹא אֲשַׁתְּמִשׁ בֵּיהּ. אֲלֵא ר' אֲלַעָר וְר' אֲבָא.

200. ר. אֲתוּ טְרִיקִין, וּמְאָרִי טְרִיסִין דְּכַפֵּר צְפָרִי וְטַרְדָּא בְּדוּ בְּנֵי מְרוּנָא, צְוּוּזִין בְּקִטְרִין, דְּזוּעִיבוּ דְּלֹא יִתְקַבֵּר תַּמָּן. בְּתַר דְּנִפְק פּוּרְיָא, הוּהּ סְלִיק בְּאִירָא. וְאֲשָׁא הוּהּ לְהִיט קְמִיָּה, עֲמַעֵי קָלָא, עִילוּ וְאֲתוּ, וְאַתְכַּנְעוּ לְהִזְלוּלָא דְּרַבִּי שְׂמַעוּן, יָבֵא עוֹלוֹם יַעֲזוּזוּ עַל מִשְׁכַּבְתָּם.

201. רֵא. כַּד עָאֵל לְמַעֲרַתָּא עֲמַעֵי קָלָא בְּמַעֲרַתָּא, זֶה הָאִישׁ מְרַעִישׁ הָאֲרִץ מִרְגִּזִּי מִמְלָכוֹת, כְּמַה פְּטָרִין בְּרַקִּיעָא מִשְׁתַּכְּסִין בְּיוֹמָא דִּין בְּגִינָר, דְּנָא רַעֲבִי, דְּמֵאֲרִיָּה מִשְׁתַּבּוּז בֵּיהּ בְּכָל יוֹמָא. וְכַפָּה וּזוּלְקִיָּה לְעִילָא וְתַתָּא. כְּמַה גְּזִיזוּן עֲלָאִין מִסְתַּמְרָן לִיהּ, עֲלִיָּה אֲתַמַּר וְאֲתַה לָךְ לְקִין וְתַנּוּז וְתַעֲמוּד לְגוּרְלָךְ לְקִין הַיָּמִין. עַד כַּאן הַאֲדַרְא קְדִישָׁא זִיטָא

אינן לינקא לכלא. כמנהגלות, דאינן נהרין רברבין דנפקו מאימא עלאה.

189. קפט. תו אתפשט דכורא בימינא ושמאלא, בירוחא דאזוסנא. וכד גווי אתון ברו, אקרי תפארת. ואתתקן כל גופא, ואתעביד אינא רברבא, ותקיף, עפיר ונאה, תווחתוהי תטלל וזיות ברא, ובענפוהי דורון עופי עמיא, ומוזן לכלא ביה. דרועיו גמינא ושמאלא. בימינא וזיים וזוסד, בעומאלא מיתה וגבורה. מעוי, אתתקן בדעת, ואתמליזן כל אכסדרין ואררין, כמה דאמינא, דכתיב, ובדעת וזדרים ימלאו.

190. קצ. תו אתפשט גופא, בתרין עוקין. ומתאזרין בינייהו תרין סליין, ותרין בעיי דדכורא, דכל משווא ורבות וזילא דכל גופא, ברו אתכנש, דכל וזילין דנפיק, מנהון נפקין. וערין כלא בפום אמה. ובג"כ אקרון צבאות, ואינן נצו והוד. תפארת, יד"ד. נצו והוד, צבאות. ובג"כ יד"ד צבאות.

191. קצא. אמה דדכורא, סימא דכל גופא, ואקרי יסוד. ודא הוא דרגא דמבסם לנוקבא. וכל תיאובתא דדכורא לגבי נוקבא, בהאי יסוד עייל לנוקבא, לאתר דאקרי ציון. דהתם הוא אתר כסותא דנוקבא, כבית רווח לאתתא. ובג"כ, יי צבאות אקרי יסוד.

192. קצב. כתיב כי בוזר יי בציון איה למועב לו. פד אתפרעות מטרונותא, ואתוברת במלכא אנפין באנפין, במעלי עבתא. אתעביד כלא וזד גופא, וכרין יתיב קודשא ברין היא בכורסיה. ואקרי כלא שמא עולם, עומא קדישא, ברין עמייה לעלם לעלמי עלמין. כל אלן מלין סליקא עד יומא דא, דאתערט ברו לעלמא דאתי, והשתא אתגליין הכא זכאה וזלקי.

193. קצג. האי מטרונותא, פד אתוברת עם מלכא, כל עלמין מתברכן, ואשתכוזו בודוותא דכלא. כמה דדכורא כליל בתלתא, ושירוחא בתלתא. כך כלא הכי, וסימא דכל גופא הכי, ומטרונותא לא מתברכא, אלא בכללא דתלתא אלין, דאינן נצו וזד יסוד, ומתבסמא ומתברכא באתר דאקרי קדש הקדשים דלתתא. דכתיב, כי עם צה יי את הברכה. דהא תרין דרגין אינן לעילא ותתא.

194. קצד. ובג"כ לית רעותא למיעל תמן, בר כהנא רבא, דאתי מן סטרא דזוסד. בגין דלא עייל להווא אתר דלעילא, אלא ההוא דאקרי וזסד, ועייל בקדש הקדשים, ומתבסמת נוקבא. ומתברכא האי קדש הקדשים בגו לגו, אתר דאקרי ציון. ציון וירושלם, תרין דרגין אינן, וזד רוומי, וזד דגנא. ציון, דכתיב ציון במשפט תפדה. וירושלם, דכתיב צדק ילין בה כמה דאוקימנא.

195. קצה. וכל תיאובתא דדכורא לגבי נוקבא, הכא הוא, וקרין להו ברכה, דמתמן נפקי ברין לכלהו עלמין, וכלהו מתברכן. האי אתר אקרי קדש. וכל קדשים דדכורא עיילין תמן, בההוא דרגא דאמינא, וכלהו אתין מרישא עלאה דגולגלתא דדכורא, מסטרא דמוזי עלאי, דערין ביה, ונגיד ההא ברכה בכל שייפי גופא, עד אינן דאקרון צבאות. וכל ההוא נגידו דאתנגיד מכל גופא, מתכנשי תמן, ועד אקרון צבאות, דכל צבאות דעלאן ותתאין תמן נפקין. וההוא נגידו בתר דאתכנשי, תמן, שרין ליה בההוא יסוד קדישא, כלא וזורא, בג"כ אקרי וזסד. וההוא וזסד עייל לקדש הקדשים, דכתיב כי עם צה יי את הברכה וזיים עד העולם.

196. קצו. א"ר אבא, לא סיים בוצינא קדישא למימר וזיים, עד דאשתככו מלי, ונאנא

180. קפ. וזכו, באתון רשימן, דמתגלפן בעטרוי גליפין אוה"ע בגרון, א, דטרירד מלכין, ומהעדא מלכין, ומהקם מלכין, וז, דטרירד ונזוית, וסליק ועטיר, כביש באשא גליף ברוזא. ה' זיקה דאימא, סטיר לנקבא, אתפשט לנקבא רבא, בתיאבתא דקרתא קדישא, מתקטרי אתרין דא ברא. כד"א, הר המור גבעת הלבנונה. ע' טיהרא דטיפסא, גליפא בטיפסא, רהיטין דענפין מתאודין, לסטרוי לרוזין גליפין.

181. קפא. והא ברוי דאתון דעלמה מלכא, אתעטרו אלן אתון ד, בד גיכיק בוזיק כד"א וזיק יטעם לאכול, היאכל תפל מבלי מלוח וגו'. וכתוב וזיה מעשה הצדקה שלום. הנומדים מוזב ומפן רב ומותקים וגו'. מותקים ודאי.

182. קפב. דוד מלכא אמר, גם עבדך נזהר בהם וגו'. אסהדנא עלי דכל יומאי אוהדנא בהו, דלא לאטעא בהו, בר יומא ווד דעטירנא עטרי מלכא, במערתא דמרוניא, וזומנא ביצנא דאשא מתלהטא אפותיא דמערתא, ואדענא. מדהוא יומא אוהדנא ברעתיא בהו, ולא שביקנא לון כל יומאי. וקאח וזולקיה מאן דאוהד במתיקא דמלכא, וטעים בהו כדווי. על דא כתיב, טעמו וראו כי טוב יי וגו'. וכתוב לכו לזומו בלזומי וגו'.

183. קפג. אתפשט דכורא בעת, ואתמלין אכסדרין ואדרין, מרישא דגולגלתא שרי, ואתפשט בכל גופא, מוזדוי ודרועוי ובסלא. מאזורוי, אתדבק ניצוצא דביצנא דקרדניזנא, ולחטא ואפיק גלגלתא וזרא, סתימא מכל סטרוי, ונהירו דתרי מוזוי גליפן בה, ואתדבקת בסטרוי דכורא. גיין כך אתקרי ינותי תמתי, אל תקרי תמתי אלא תאמתי ודאי.

184. קפד. שערוי דנקבא כלין ביה גיוני, כדכתיב, ודלת ראשך כארגמן. אתקטר גבירה בזומש גבורא, ואתפשטת נקבא בסטרהא, ואתדבקת בסטרוי דכורא.

185. קפה. עד דאתפרשא מסטרוי. ואתיאת לאתזברא עמיה אפין באפין. וכד מתוזברן מתוזוין ווד גופא ממש. מהכא אוליפנא, דכר בלזודוי, אתוזוי פלג גופא, וכלדו רוומי וכך נקבא. וכד מתוזברן כוזדא, אתוזוי כלא ווד גופא ממש, והכי הוא. אוף הכא, כד דכר אתזבר בנקבא, כלא הוא ווד גופא, ועלמין כלדו בוזדו, דהא כלדו מזופא שלים מתברכן.

186. קפו. והיינו רוא, על כן ברח יי את יום העובת ונקדשהו. דהא אשתכח כלא בוזד גופא שלים, דהא מטרוניתא אתדבקת במלכא, ואשתכח גופא ווד. ועל כן ברכאן משתכזוין בהאי יומא. ומהכא, מאן דלא אשתכח דכר ונקבא, אקרי פלג גופא, ולית ברקתא ערוא במלה פגימא וחסירא, אלא באתר שלים, במלה שלים, ולא בפלגות מלה, ופלגות מלה לא אתקיים לעלמין, ולא אתברכן לעלמין.

187. קפז. זיי דנקבא, כלא מניו דכורא הוא. והא אוקימנא מלי, ואשתמודען ביני וזבריאי. מהאי נקבא מתאודין כל אעון דלתתא. מנה ינקין, ובה תבין, והא אתקריאת אם לכלדו. כמה דאזרא אם לגופא, וכל גופא מנה יקא. כך היא אם לכלדו אורזין דלתתא.

188. קפז. כתיב, אמור לזכמה אוזותי את. אית זכמה ואית זכמה, והאי נקבא אתקרי זכמה ועירא לגבי אורא וע"ד כתיב, אוזות לנו קטנה ועדים אין לה וגו'. דהא דא בגלותא אתמשך. אוזות לנו קטנה, ודאי קטנה אתוזוי אבל ברברא הוא, וסגיאה היא, דהא היא שלמו דנטייל מכללא. כמה דכתיב, אני וזומה ועדי כמגדלות. ועדי, דהא מלין